

Bestyrelsen har ordet Oktober.

Så er den sidste del af jagtsæsonen skudt i gang, og de legitimerede hundeførere har fuldt op at gøre med eftersøgninger.

Tillykke og velkommen til de 16 nye i Schweissregistret. Alle er medlemmer af foreningen, og har dermed besluttet sig for at være part i vores faglige fællesskab. Tak for det. Fortvivl nu ikke over de mange negative eftersøgninger efter haglskudt råvildt, som er blevet jaget ad H..... til af drivhundene. Jeres genfindingsprocent vil stige i bukkesæsonen.

Ca. 350 af foreningens medlemmer er ikke legitimerede hundeførere. Mange af disse er jægere, eller kender jægere, hvilket giver dem mulighed for at få afprøvet træningsindsatsen på praktiske eftersøgninger. Og hvem vil ikke gerne opleve hundens glæde, når den finder det forendte dyr? Det er fuldt forståeligt.

Men det kan ikke siges for tit!

Brug kun den ikke erfarne sporhund til eftersøg, når der på skudstedet er helt sikre tegn på, at dyret ligger forendt i nærheden. Dvs. rigelig lungeschweiss, rigelig leverschweiss eller fragmenter af hjertet. Skulle det alligevel ende negativt, bør en erfaren registerhund ikke lade sig distrahere af, at der har været en anden hund på sporet.

Det er så ofte sagt:

- Rejses dyret fra første sårleje af en urutineret hund, er der 90 % risiko for, at en tilkaldt registerhund ikke får dyret med hjem.
- Får dyret derimod lov til at falde til ro i første sårleje, er der 90 % chance for, at en tilkaldt registerhund får dyret med hjem.

Procenterne kan selvfølgelig diskuteres. Men mine erfaringer efter 23 år i registret siger, at der er noget om snakken.

Og lad mig så prøve at slå et slag for **snithårsbøgerne**.

På efteruddannelsen i april, oplevede jeg nye hundeførere, som var uforstående over for hvad en snithårsbog er, og hvad den kan bruges til.

Den gang jeg var ny i registret, brugte jeg meget tid på at lave snithårsbøger, som gav mig en god indsigt i, hvor varierende pelsen er på dyrene. Og jeg brugte ofte bøgerne som hjælp til at forsøge at fastlægge træfpunktet og tilrettelægge eftersøget.

Erfaringen har efterhånden reduceret behovet for at frekventere bøgerne (troede jeg da!), men inspireret af Det tyske fagblad Wild und Hund Ekklusivheft nr. 40 "Zur Fährte – Alles rund um die Schweissarbeit" og "Wild und Hund nr. 19, 4. Okt. 12", skar jeg hudstykker med hår ud fra 22 udvalgte steder på et påkørt bukkelam, og blev derved meget direkte konfronteret med min for længst glemte viden.

Se selv hvor varierende pelsen er.

Så jeg har nu besluttet, at gå i gang med det omfattende, men interessante, arbejde det er at genopfriske min viden og forny de gamle bøger.

Luxusudgaven kan købes hos Paul Parey på parey-shop.de, men jeg foreslår, at man anvender snithårskortene fra Wild und Hund kombineret med billige fotobøger, som kan ses her på hjemmesiden: [Billedarkiv&Artikler -> Artikler -> Lav din egen snithårssamling](#). Fotoalbummerne skal dog ikke klippes over. Da kortene fra Wild und Hund passer til det hele album.

Mange hilsner.

Finn Møller.